

Смикова Ярослава Олегівна

Педагогічний стаж: 11 років.

Кваліфікаційна категорія: спеціаліст першої категорії.

Освіта: Донецький національний університет, 2010 рік.

Педагогічна ідея

Ми навчаємося постійно: від самого народження й упродовж усього життя. Від дитини віком до трьох років питання «Чому?» можна почути кілька десятків разів на день, адже вона тільки починає своє знайомство з навколишнім світом. У дошкільному віці жага знати все про все тільки посилюється, процес пізнання нового викликає щире захоплення, радість, почуття власної значущості. Але з початком навчання у закладі загальної середньої освіти пізнавальна активність учнів поступово знижується, іноді, на жаль, зникає взагалі, оскільки викликає здебільшого неприємні враження, що, у свою чергу, стає причиною небажаної поведінки й формування особистісних рис, які не дозволять людині стати успішною в дорослому житті.

Уже понад десять років я ставлю собі питання: «Як повернути учням бажання пізнавати нове, сформувати вміння керувати процесом власного навчання та відповідальність за своє майбутнє?» Однією з проблем сучасного покоління дітей є те, що вони розглядають матеріал, як щось застигле, «вантаж», який потрібно просто вкласти в голову. Такі учні не мислять критично, мають майже несформовану внутрішню мотивацію, весь час потребують фасилітації з боку педагогів та батьків.

Вихід є: створити творчу атмосферу, залучити їх до вільного розмірковування, висування припущень, встановлення їх очевидності чи абсурдності, привчати до самооцінювання й самозаохочення. Саме так я визначаю свою педагогічну місію та зумовлену нею мету: допомогти кожному учню знайти власний спосіб і стиль мислення, здобути практичний досвід, навчитися швидко й успішно опановувати нове, адже світ не стоїть на місці, і кожен день приносить нам виклики.

Не секрет, що чим раніше починається розвиток особистісних рис дитини, тим більше шансів їх розкрити. Побудова індивідуальної траєкторії інтелектуального зростання – це тривалий і відповідальний процес. Моє завдання – створити багатовимірний простір для формування творчого мислення учнів, самостійності й активності в освітній діяльності, усвідомленої

потреби та готовності до навчання упродовж життя, ефективної роботи з великими обсягами інформації в умовах глобалізованого сьогодення.

Моя педагогічна ідея полягає в застосуванні інтерактивних технологій як чинника формування ключових компетенцій учнів у процесі біологічної освіти сучасної молоді.

Перевагами інтерактивного навчання є залучення кожної дитини в перебіг уроку, унеможливлення пасивної моделі поведінки, осмислення отриманого досвіду, створення відчуття успішності, інтелектуальної спроможності, особистої значущості та неповторності. Як показує практика ефективними й дієвими засобами підвищення мотивації учнів та активізації пізнавальної діяльності на різних етапах уроку є такі методи кооперативно-групового, ситуативного, дискусійного навчання, як: «Ротаційні трійки», «Акваріум», «Мозковий штурм», «Займи позицію», «Мікрофон», «Сторітелінг», «Кубик Блума», «Fishbone», «Дерево рішень», «Метод-прес».

За умови пріоритетності інтерактивних технологічних підходів у своїй діяльності я комбіную елементи проблемного навчання, проєктної та ігрової діяльності, реалізую моделі змішаного навчання, STEAM-освіти, перевернутого класу, використовую хмарні технології й елементи доповненої реальності. «Технологічне міксування» дозволяє формувати не тільки предметні, а й такі ключові, суспільно значущі компетентності, як: екологічна грамотність і здорове життя, громадянська і соціальна відповідальність, ініціативність і підприємливість, обізнаність у сфері інформаційно-цифрових технологій і вміння вчитися.

Незважаючи на різноманіття нововведень, основним засобом спілкування педагога з учнями залишається урок. Тому я дбаю про цікавий зміст своєї роботи, щоб кожна дитина мала можливість отримати задоволення від освітнього процесу. Намагаюся викликати у дітей зацікавленість предметом із першого заняття й підтримувати її протягом усього курсу навчання, перетворюючи звичайні уроки на рольові ігри, квести, тренінги, маленькі шоу чи бесіди за круглим столом, контрольні роботи – у конкурси та змагання з духом здорової конкуренції, лабораторні й практичні завдання – у ситуації з реального життя, де можна застосувати отриманий досвід.

Із здивування починається цікавість, а з потреби її задовольнити – бажання діяти. Мої учні є переможцями II етапу всеукраїнських учнівських олімпіад з біології та екології, IX Всеукраїнської науково-технічної виставки-конкурсу молодіжних інноваційних проєктів «Майбутнє України», призерами обласних екологічних конкурсів «Екологія та здоров'я», «Знай, люби, бережи», «Стоп сміття», «День Землі», «Проліска», «Галерея кімнатних рослин», «Природа і творчість», «Птах року», учасниками Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів - членів Малої академії наук України.

Діти бажають отримувати задоволення від навчання, батьки – персоніфікувати освіту, ринок праці – мати гнучких і продуктивних спеціалістів. Чи може школа задовольнити всі ці вимоги? Так, але й самі педагоги не можуть стояти на місці. Не важливо, скільки років працює людина, головне – об’єктивність самооцінки та рефлексія як передумови поступального та впевненого руху до визначеної мети, до життєвого успіху, до омріяних неторканих білих висот, які крізь хмарну туманність можна побачити лише серцем.

Покликання на відеорезюме: <https://youtu.be/WIttTw-GetE>